

Tekst 1

We leren (n)iets van de geschiedenis

(1) In brede kring leeft het idee dat kennis van de geschiedenis een nuttige zaak is. We zouden kunnen leren van historische ervaringen. Als we een analyse hebben gemaakt van de oorzaken van historische mislukkingen en rampen, kunnen we daaruit conclusies trekken over het te voeren beleid in heden en toekomst. Kortom, wie het verleden kent, hoeft het niet te herhalen.

(2) Historici moeten dan wel opmerkelijk verstandige lieden zijn en zodoende veelgevraagde beleidsdeskundigen. Wie even nadenkt over deze gedachten, zal zich realiseren dat die grotendeels onjuist moeten zijn. Anders zouden we ondertussen toch wereldwijd in vrijwel perfecte samenlevingen moeten leven?

(3) Je hebt niet veel aan historische kennis. In Nederland hebben we de afgelopen jaren te maken gehad met de uitzonderlijke situatie dat twee opeenvolgende minister-presidenten geschiedenis hadden gestudeerd. Zij hebben echter nimmer de indruk gewekt dat hun beleid aan kwaliteit heeft gewonnen door hun historische kennis.

(4) Ik heb vrijwel mijn hele werkzame leven doorgebracht onder historici. Mij is echter nooit opgevallen dat historici betere analisten van hun eigen tijd waren dan niet-historici. Zij waren onveranderlijk even verrast

door de gebeurtenissen in hun eigen tijd als niet-historici. Zagen zij het einde van de Koude Oorlog¹⁾ aankomen, en wat daarvan de betekenis en consequenties zouden zijn? Helemaal niet. Met de kredietcrisis ging het al niet anders. Historici onderscheidden zich in niets van hun verwarde tijdgenoten.

(5) Een helder inzicht in de eigen tijd heeft te maken met gezond verstand en een goed gevoel voor maatschappelijke verhoudingen. In het algemeen geldt dat we stekeblind de toekomst in struikelen. De meeste academische historici die ik heb gekend, zullen overigens direct toegeven dat historische kennis geen enkele garantie is voor een betere kijk op heden en toekomst.

(6) Het menselijk leervermogen is beperkt als het gaat om historische kennis en de emoties van de waan van de dag zijn dominant. Als er al een periode is uit ons nationale verleden die velen beschouwen als een leerzaam en bruikbaar verleden, dan is het wel de Duitse bezetting.

(7) Nu al zeven decennia wordt ons elk jaar door tientallen, zo niet honderden sprekers op 4 en 5 mei voorgehouden dat wat in die vijf jaren is gebeurd, nooit meer mag gebeuren. Dat er uit de gebeurtenissen van die jaren en de periode daarvoor belangrijke lessen moeten worden

geleerd. Discriminatie en uitsluiting
mogen nooit worden getolereerd.
75 Ons land moet gastvrij zijn als het
gaat om de opvang van vluchtelingen
die in eigen land met de dood worden
bedreigd. Onze steden staan vol met
monumenten die ons aan die essen-
80 tiële, uniek leerzame periode uit ons
verleden herinneren.

(8) We hebben mooie internationale
verdragen ondertekend waarin we
beloven vluchtelingen op te nemen.
85 Van dit leerzame verleden, dit vol-
strekke dieptepunt in onze nationale
geschiedenis, heeft een groot deel
van de huidige Nederlandse bevol-
king niets geleerd. Zodra de gelegen-
90 heid zich voordeed, bleken vele
Nederlanders direct bereid tot
discriminatie en uitsluiting.

(9) Nu het ernaar uitziet dat Neder-
land enkele tienduizenden vluch-
95 telingen uit het Midden-Oosten zal
opnemen, zijn we getuige van een
beschamende vreemdelingenhaat.
Alle klassieke verdachtmakingen van
'De Ander' worden onmiddellijk van
100 stal gehaald, zonder enig steek-
houdend bewijs. We hadden op 4 en
5 mei beter gratis poffertjes kunnen
uitdelen; dat had evenveel geholpen
als al die prachtige toespraken van
105 de afgelopen zeventig jaar.

(10) Terwijl academische historici
niet veel moeten hebben van een
bruikbaar verleden, zijn 'de media' er
dol op. Die veronderstelde bruikbaar-
110 heid blijkt meestal het gevolg van
simpele en misleidende analogieën.
De bekendste en meestgebruikte
analogie betreft de teloorgang van de

Weimar Republiek en de opkomst
115 van het nationaalsocialisme, in com-
binatie met het fenomeen Hitler.
Vrijwel iedere nieuwe dictator wordt
vroeg of laat vergeleken met Hitler,
waarbij dan de veronderstelling is dat
120 de nieuwe dictator vergelijkbare
gevaren voor de wereld zou kunnen
veroorzaken. Daarbij wordt bijna
altijd vergeten dat Duitsland in de
jaren dertig de tweede industriële
125 mogendheid ter wereld was.

(11) Zoals bekend is, hebben de
andere grote mogendheden in de
jaren dertig aanvankelijk gedacht dat
zij Hitler met concessies wel tevre-
130 den konden stellen, zodat hij inge-
past kon worden in het bestaande
Europese statensysteem. Omdat
daar in het geval van nazi-Duitsland
niets van terecht is gekomen, hebben
135 velen daaruit de historische les ge-
destilleerd dat er met dictaturen nooit
te praten valt. Zo is er in het begin
van de Koude Oorlog vaak geargu-
menteerd dat er met de Sovjet-Unie
140 nu eenmaal niet te overleggen viel.
Hitler en Stalin waren echter totaal
verschillende schurken en de Sovjet-
Unie was nazi-Duitsland niet.

(12) Ter gelegenheid van het feit dat
145 in 2014 het begin van de Eerste
Wereldoorlog een eeuw geleden was,
verschenen er pretentieuze artikelen
in de krant waarin de suggestie werd
gewekt dat de strategische situatie in
150 Europa in 2014, met de Russische
leider als hoofdrolspeler, sterk deed
denken aan de rampzalige ge-
beurtenissen van een eeuw eerder.

Het zou zomaar helemaal mis kunnen gaan. Dat de alliantiestructuur van 2014 fundamenteel anders was dan in 1914, dat het bestaan van nucleaire wapens een grote oorlog in Europa uiterst onwaarschijnlijk heeft gemaakt en dat de machtsbasis van Poetin in vergelijking met die van het westers bondgenootschap (NAVO² plus EU) niets voorstelt, werd niet duidelijk gemaakt. Paniekzaaierij is immers een van de belangrijkste activiteiten van 'de media'.

(13) Een andere vaak gebruikte analogie is de ondergang van het (West-)Romeinse Rijk³. Het relatieve machtsverval van de VS is volgens conservatieve stemmingmakers goed te vergelijken met de verzwakking van het Romeinse Rijk in zijn nagedagen. Dat werd overspoeld door barbaarse immigranten en was door politieke disfunctie niet in staat zich te verdedigen. En geldt dat eigenlijk ook niet voor de EU?

(14) Daarbij wordt licht vergeten dat het Romeinse imperium een straatarme, pre-industriële natie was met een infrastructuur die tekortschoot. Zowel de VS als de EU vertonen gebreken, maar dat neemt niet weg dat hun organisatievermogen en infrastructuur van een andere orde zijn dan die van het Romeinse Rijk. Bovendien hebben de immigrantenstromen geen militaire capaciteit, zoals de barbaarse stammen.

(15) In 1988 verscheen *Thinking in Time* van de historicus Ernest R. May en de politicoloog Richard Neustadt. De ondertitel van dat boek luidt *The*

195 *Uses of History for Decision-Makers*. Kortom, geschiedenis waar je wat aan hebt. Het boek levert concrete, zij het teleurstellend beperkte resultaten voor beleidsmakers. De auteurs zijn zich bewust van het feit dat ze bezig zijn met een academische exercitie en dat hun boek, hoe nuttig ook, ongetwijfeld niet gelezen zal worden door de politici die de beslissingen nemen die later vaak zeldzaam stompzinig blijken te zijn – bijvoorbeeld de Amerikaanse invasie van Irak in 2003.

(16) De gebruikte geschiedenis bestaat in het boek uit analyses van historische gebeurtenissen die vooral de Amerikaanse buitenlandse politiek betreffen. De auteurs komen na een uitputtende analyse van hun historisch materiaal met drie aanbevelingen voor degenen die belangrijke beslissingen moeten nemen.

(17) In de eerste plaats is het zaak geen overhaaste besluiten te nemen. Rust is van eminent belang. Vooral over de doelstellingen van het beleid dient helderheid te bestaan. Ten tweede zijn alle historische analogieën uit den boze. Die leiden eigenlijk altijd tot ongewenste resultaten. In de derde plaats is het van wezenlijk belang om de wordingsgeschiedenis van de crisis, waarin beslissingen moeten worden genomen, zo nauwkeurig mogelijk te beschrijven en te analyseren. Na een dik boek met gevalsbeschrijvingen is dit een nogal mager resultaat. Iedereen met gezond verstand had dit zelf kunnen bedenken. Historicus

(17) In de eerste plaats is het zaak
 geen overhaaste besluiten te nemen.
 220 Rust is van eminent belang. Vooral
 over de doelstellingen van het beleid
 dient helderheid te bestaan. Ten
 tweede zijn alle historische
 analogieën uit den boze. Die leiden
 225 eigenlijk altijd tot ongewenste
 resultaten. In de derde plaats is het
 van wezenlijk belang om de
 wordingsgeschiedenis van de crisis,
 waarin beslissingen moeten worden
 230 genomen, zo nauwkeurig mogelijk te
 beschrijven en te analyseren. Na een
 dik boek met gevalsbeschrijvingen is
 dit een nogal mager resultaat.
 Iedereen met gezond verstand had
 235 dit zelf kunnen bedenken. Historicus
 hoef je er niet voor te zijn.
 (18) Toch is dit ook een pleidooi voor
 historische kennis. De historicus kan
 uitleggen waarom een analogie niet
 240 deugt als basis voor besluitvorming.
 Historische situaties lijken misschien
 soms op elkaar, maar dat wil niet
 zeggen dat ze identiek zijn en
 dezelfde dynamiek vertonen. Historici
 245 kunnen vanzelfsprekend de

wordingsgeschiedenis van een
 conflict of beleidsmatig probleem
 beschrijven, al zal vaak blijken dat zij
 het onderling niet eens zijn over die
 250 geschiedenis.

(19) Maar historici, hoe bekwaam
 ook, kunnen weinig verstandigs over
 de toekomst zeggen. Wat we zeker
 weten over de toekomst, is banaal en
 255 kan iedereen bedenken. Anders dan
 veel leken denken, herhaalt de
 geschiedenis zich niet. Zeker, er zijn
 patronen die steeds weer opnieuw
 voorkomen, maar die patronen wijken
 260 op subtiele wijze van elkaar af.

(20) Het valt enigszins te vergelijken
 met de vier seizoenen die elk jaar
 terugkeren. Dat op de herfst de
 winter zal volgen, staat vast. Maar
 265 hoe streng die winter zal worden, is
 onvoorspelbaar. Het historisch
 proces zorgt steeds weer voor
 verrassende wendingen en geheel
 onverwachte gebeurtenissen. Veel
 270 van de huidige technologie is al
 tientallen jaren geleden aangekon-
 digd, maar wellicht de belangrijkste
 technische noviteit van de afgelopen
 jaren, de smartphone, was een
 275 onvoorziene ontwikkeling.

naar: Maarten van Rossem

uit: Maarten! vrijdag 27 november 2015

noot 1 De Koude Oorlog (1945-1991) was een periode van gewapende vrede tussen de
 Verenigde Staten en de Sovjet-Unie, en hun verschillende bondgenoten.

noot 2 De Noord-Atlantische Verdrags Organisatie (NAVO) werd in 1949 opgericht met als
 doel door onderlinge samenwerking de veiligheid van niet-communistische landen van
 Europa tegen eventuele agressie van de Sovjet-Unie te waarborgen.

noot 3 In 476 werd de laatste West-Romeinse keizer afgezet en hield het West-Romeinse
 Rijk op te bestaan.

Tekst 1 We leren (n)iets van de geschiedenis

De tekst 'We leren (n)iets van de geschiedenis' kan door middel van onderstaande kopjes in zes delen worden onderverdeeld:

deel 1: Inleiding

deel 2: Het (on)nut van historische kennis

deel 3: Ons (on)vermogen lessen te trekken uit het verleden

deel 4: Vergelijkingen tussen heden en verleden

deel 5: Poging tot toepassing in de praktijk

deel 6: Slot

- 1p **1** Bij welke alinea begint deel 2, 'Het (on)nut van historische kennis'?
- 1p **2** Bij welke alinea begint deel 4, 'Vergelijkingen tussen heden en verleden'?
- 1p **3** Bij welke alinea begint deel 5, 'Poging tot toepassing in de praktijk'?
- 1p **4** Welke functie heeft alinea 1 in tekst 1 met name ten opzichte van alinea 2?
Alinea 1 toont ten opzichte van alinea 2 met name een
A algemene doelstelling.
B beredeneerde hypothese.
C onterechte constatering.
D vooropgeplaatste conclusie.
- 1p **5** Hoe kan het tekstgedeelte dat bestaat uit alinea 1 en 2 van tekst 1 getypeerd worden?
A als erudiet: uit dat tekstgedeelte blijkt een hoge mate van geleerdheid
B als naïef: uit dat tekstgedeelte blijkt een hoge mate van goedgelovigheid
C als objectief: uit dat tekstgedeelte blijkt een wetenschappelijke houding
D als sceptisch: uit dat tekstgedeelte blijkt afkeuring van andere meningen

In alinea 4 van tekst 1 vind je een argumentatie. De functie van elk gedeelte in deze argumentatie kan met behulp van functiewoorden worden weergegeven.

- 3p **6** Neem de nummers van zin 2 tot en met 6 van de betreffende tekstgedeeltes over en noteer daarachter het juiste functiewoord. Je mag elk van de genoemde functiewoorden meer dan eens gebruiken. Kies uit de volgende functiewoorden: afweging, argument, nuancering, standpunt, subargument, toegeving, voorbehoud, voorwaarde, weerlegging.

zin 1	Ik heb ... onder historici. (regels 31-32)	constatering
zin 2	Mij is ... dan niet-historici. (regels 33-35)
zin 3	Zij waren ... als niet-historici. (regels 35-38)
zin 4 + 5	Zagen zij ... Helemaal niet. (regels 38-42)
zin 6	Met de ... niet anders. (regels 42-43)
zin 7	Historici onderscheidden ... verwarde tijdgenoten. (regels 43-45)	herhaling standpunt

In alinea 3 en 4 van tekst 1 komt de vraag aan de orde of historische kennis zinvol is of niet.

- 2p **7** Aan welke twee criteria is de zinnigheid van historische kennis af te meten volgens alinea 3 en 4 van tekst 1?
- 1p **8** Citeer uit alinea 6 tot en met 9 van tekst 1 de zin die de strekking van deze alinea's het beste samenvat.

“We hadden op 4 en 5 mei beter gratis poffertjes kunnen uitdelen; dat had evenveel geholpen als al die prachtige toespraken van de afgelopen zeventig jaar.” (regels 101-105)

- 1p **9** Van welk stijlmiddel wordt in de geciteerde zin gebruikgemaakt?

“Als er al een periode is uit ons nationale verleden die velen beschouwen als een leerzaam en bruikbaar verleden, dan is het wel de Duitse bezetting.” (regels 60-64)

- 2p **10** Vat met gebruikmaking van onderstaand schema samen waarom de gebeurtenissen tijdens de Duitse bezetting volgens tekst 1 niet zo leerzaam en bruikbaar blijken als velen denken. Maak daartoe onderstaande zinnen af en gebruik voor je antwoord niet meer dan 40 woorden. Geef geen voorbeelden.

deelzin 1	Weliswaar ...
deelzin 2	maar toch ...

In alinea 19 en 20 van tekst 1 wordt geargumenteed op basis van vergelijking.

- 2p 11 Geef de strekking van alinea 20 weer. Vul daartoe de tweede en de derde regel van onderstaand schema aan.
Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 20 woorden.

Relativering	Weliswaar zijn in de geschiedenis patronen waar te nemen,
Standpunt	maar toch
Argument	

In alinea 10 tot en met 13 van tekst 1 staan woorden die suggereren dat er sprake is van een negatieve houding ten opzichte van de media.

- 3p 12 Noteer de nummers van de vijf woorden of woordgroepen uit onderstaande rij waarmee bedoelde negatieve houding in de tekst tot uitdrukking wordt gebracht.

- 1 'de media' (regel 108)
- 2 veronderstelde (regel 109)
- 3 simpele en misleidende (regel 111)
- 4 teloorgang (regel 113)
- 5 gedestilleerd (regels 135-136)
- 6 schurken (regel 142)
- 7 pretentieuze (regel 147)
- 8 fundamenteel anders (regel 156)
- 9 onwaarschijnlijk (regel 159)
- 10 Paniekzaaijerij (regel 164)
- 11 conservatieve stemmingmakers (regel 171)
- 12 politieke disfunctie (regel 176)

“En geldt dat eigenlijk ook niet voor de EU?” (regels 177-178)

Volgens tekst 1 is het antwoord op deze vraag ontkennend.

- 2p 13 Leg uit met welke twee hoofdargumenten dit ontkennende antwoord in de tekst wordt onderbouwd.
Geef antwoord in een of meerdere zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 50 woorden.

In het tekstgedeelte van de alinea's 10 tot en met 14 van tekst 1 wordt een aantal historische analogieën besproken en telkens ontkracht.

- 1p 14 Welk algemeen punt van kritiek kan worden gegeven op de analogieën, gelet op de strekking van de tekst?
De analogieën zijn
- A aangedikt en tendentius.
 - B beladen en emotionerend.
 - C gedateerd en weinig herkenbaar.
 - D onvolledig en versimpeld.

- In tekst 1 wordt gesteld dat de historicus “kan uitleggen waarom een analogie niet deugt als basis voor besluitvorming.” (regels 238-240)
- 1p **15** Citeer uit alinea 19 en 20 van tekst 1 de zin die het best duidelijk maakt waarom analogieën niet deugen als basis voor besluitvorming.
- 2p **16** Welke drie van onderstaande uitspraken zijn het meest in overeenstemming met de inhoud en het doel van tekst 1?
Noteer de nummers.
Deze tekst
- 1 laat zien dat het weinig zinvol te noemen is om het verleden te gebruiken als basis voor analyse van het heden.
 - 2 maakt duidelijk dat nuchterheid en reflectie van belang zijn tijdens onverwachte gebeurtenissen en de journalistieke weergave daarvan.
 - 3 maakt duidelijk dat politieke beleidsmakers er per definitie geen baat bij hebben om te luisteren naar historici.
 - 4 relateert het belang van historische kennis door in te gaan op misvattingen en tegenvallende onderzoeksresultaten.
 - 5 schetst een genuanceerd beeld van de auteurs en hun boek *Thinking in Time*.
 - 6 zet vraagtekens bij pogingen tot duiding van het heden op basis van kennis van het verleden, zodat het belang van historische kennis wordt gerelativeerd.
- Hieronder staan acht zinnen in alfabetische volgorde; de zinnen zijn al dan niet woordelijk aan de tekst ontleend.
- 3p **17** Noteer de nummers van de vier zinnen die het best passen in een samenvatting van tekst 1.
- 1 De bekendste en meest gebruikte analogie tussen heden en verleden betreft de teloorgang van de Weimar Republiek en de opkomst van het nationaalsocialisme.
 - 2 Het historisch proces zorgt steeds weer voor verrassende wendingen en geheel onverwachte gebeurtenissen.
 - 3 Historici kunnen de wordingsgeschiedenis van een conflict of beleidsmatig probleem beschrijven, verklaren en gedeeltelijk voorspellen.
 - 4 Historici zijn onveranderlijk al even verrast door de gebeurtenissen in hun eigen tijd als niet-historici.
 - 5 In kranten en televisieprogramma's maakt men graag gebruik van simpele en misleidende analogieën.
 - 6 Over het belang van inzicht in het verleden wordt soms te badinerend gedaan, met name door mensen die er geen verstand van hebben.
 - 7 Velen beschouwen de Duitse bezetting als een leerzaam en bruikbaar verleden.
 - 8 Wat we zeker weten over de toekomst, is banaal en kan iedereen bedenken zonder inzicht in het verleden te hebben.

“Iedereen met gezond verstand had dit zelf kunnen bedenken.” (regels 234-235)

- 1p 18 Waar verwijst het woord ‘dit’ uit het citaat naar?
‘Dit’ verwijst naar
- A de aanbeveling om de wordingsgeschiedenis van crises nauwkeurig te analyseren.
 - B de conclusie dat je geen historicus hoeft te zijn om tot het geboekte resultaat te komen.
 - C de drie aanbevelingen voor mensen die belangrijke beslissingen moeten nemen.
 - D het boek *Thinking in Time* van de historicus Ernest R. May.

tekstfragment 1

(1) Volgens de Delftse toekomstonderzoeker, econoom en docent Van der Duin, ook verbonden aan de Fontys Hogeschool in Tilburg, kan de focus op historische parallellen contraproductief werken in maatschappelijke besluitvorming. ‘Steeds verwijzen naar de Amerikaanse invasie in Irak in 2003 slaat bijvoorbeeld de discussie over grondtroepen in Syrië dood. Lessen uit het verleden zijn beperkt. Ik pleit voor meer vrijheid van denken over wat er in deze situatie zou kunnen gebeuren, lukken en misgaan.’

(2) De automatische nadruk op historische continuïteit is volgens Van der Duin niet alleen een vorm van gemakzucht, maar heeft bij bedrijven en overheden ook te maken met gevestigde belangen. ‘De meeste instanties denken op korte termijn, waar veranderingen geleidelijk gaan, behapbaar zijn en dus beheersbaar. Het echt nieuwe is ongrijpbaar en dus moeilijk op te pakken. Voor het gemak negeren ze het dan maar.’

naar: Martijn van Calmthout

uit: de Volkskrant, 8 december 2015

- 2p 19 Met welke twee argumenten wordt in tekstfragment 1 het nut van historische kennis gerelativeerd? Noteer de nummers van twee van onderstaande argumenten.
- Het nut van historische kennis is volgens tekstfragment 1 beperkt, want
- 1 door te verwijzen naar het verleden krijgt het unieke van nieuwe ontwikkelingen te weinig aandacht.
 - 2 het is lastig om nut en onnut te onderscheiden binnen wat we leren van de geschiedenis
 - 3 het steevast vergelijken van het heden met het verleden is een vorm van gemakzucht.
 - 4 historische kennis beperkt de mogelijkheid om nieuwe oplossingen te verzinnen.
 - 5 in maatschappelijke besluitvorming werkt historische kennis contraproductief.
 - 6 regelmatig worden veranderingen tegengehouden met een beroep op historische kennis.

- In tekstfragment 1 wordt het begrip 'historische continuïteit' gebruikt.
- 1p 20 Welk begrip uit tekst 1 komt in betekenis (nagenoeg) overeen met het begrip 'historische continuïteit' zoals dat gebruikt is in tekstfragment 1?
- A historische kennis (regels 21-22)
 - B emoties van de waan van de dag (regels 59-60)
 - C bruikbaar verleden (regel 63)
 - D historische analogieën (regel 223-224)
 - E wordingsgeschiedenis (regel 228)
 - F historisch proces (regels 266-267)

tekstfragment 2

De unieke bijdrage van het vak geschiedenis aan de vorming van de leerling is inzicht en overzicht bieden in die enorme wereld die achter ons ligt en tegelijkertijd deel uitmaakt van onze cultuur. Het begrijpen van het heden en het op juiste wijze beslissen over de toekomst, kan niet zonder kennis van de ontwikkeling die ons gebracht heeft waar we nu zijn. Wie niet weet waar hij vandaan komt, weet niet waarheen hij onderweg is. We noemen dit historisch besef. Er zitten schakels tussen verleden, heden en toekomst.

Fragment uit de visienota die Cees van der Kooij en Ton van der Schans namens de VGN schreven en die op vrijdag 4 maart is gepresenteerd op het Tweede Nationaal Geschiedenisonderwijscongres in de EUR. 12-03-2016

In tekstfragment 2 is sprake van een ander gedachtegoed over het nut van geschiedenis dan in de hoofdtekst.

- 1p **21** Citeer uit de eerste drie alinea's van tekst 1 de zin die het meest overeenkomt met de visie zoals die naar voren komt uit tekstfragment 2.
- 1p **22** In welk tekstgedeelte van tekst 1 wordt de visie zoals die naar voren komt uit tekstfragment 2 het meest expliciet weersproken?
- A in alinea 1 en 2
 - B in alinea 12 en 13
 - C in alinea 13 en 14
 - D in alinea 18 en 19

tekstfragment 3

(1) Veel jonge historische wetenschappers kwamen onlangs bijeen voor een internationale conferentie. De politieke instrumentalisering van geschiedenis, bijvoorbeeld bij het gebruik van historische analogieën, was een terugkerend thema in de gastlezingen, workshops en presentaties van de promovendi. Gastspreker Hans Kribbe – tot 2005 werkzaam bij de Europese Commissie en daarna onder meer adviseur van de Russische regering over EU-beleid – was daar heel nuchter over: “Elke poging lessen uit de geschiedenis op huidige politieke kwesties te plakken is een politieke daad.”

(2) Voor politici is geschiedenis een instrument, aldus Kribbe, dat wordt ingezet om politieke initiatieven te legitimeren. In beleidsjargon: gebeurtenissen uit het verleden worden gebruikt om te *framen*. Voor elke historische analogie bestaat een andere gebeurtenis die juist het tegendeel bewijst. Het is de taak van academici, betoogde Kribbe, deze frames te deconstrueren. Leren van de geschiedenis is alleen mogelijk als we ons bewust worden van de relativiteit van de geconstrueerde narratieven.

*naar: Conferentie: ‘Reflecteren op geschiedenis heeft zin’
uit: Achtergrond - 17 december 2015 - Auteurs: Marieke Oprel,
Hannah van der Heijde*

In tekst 1 wordt uitgebreid toegelicht wat voor velen het belangrijkste motief zou zijn om de geschiedenis te bestuderen. In tekstfragment 3 wordt daarvoor een ander motief genoemd.

- 2p **23** Benoem deze beide motieven.
Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 60 woorden.
- 2p **24** Wat moeten historici volgens tekstfragment 3 doen in de visie van Hans Kribbe?
Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 30 woorden.

Tekst 2

De fata morgana van een basisinkomen

- (1) Er is weer volop aandacht voor het idee van een basisinkomen. Een linkse partij bracht een manifest uit met een pleidooi voor een (lokaal) basisinkomen en de gemeenten Nijmegen, Wageningen en Tilburg willen hiermee gaan experimenteren.
- (2) Voor de media is Rutger Bregman hét gezicht van dit nieuwe pleidooi. Bregman pleit voor een basisinkomen van circa 1.000 euro per maand, de zogenoemde armoedegrens, voor iedere Nederlander. Dit kost bijna 195 miljard euro per jaar – ruim 30 procent van het bbp¹⁾. Onzinnig is zijn argument ‘dat dit veel geld kost, maar dat de overheid nu al 50 procent bbp voor haar rekening neemt’. Bregman vergeet te vermelden dat dit inclusief uitgaven voor zorg, onderwijs en veiligheid is. Als we hierbij alle uitkeringen, toeslagen en de meeste heffingskortingen optellen, ontstaat al snel een tekort van 70 miljard euro. Als we rekening houden met arbeidsmarkteffecten, is het tekort nog veel groter. Zijn claim dat bijstandsgerechtigden²⁾ gelukkiger worden van een basisinkomen klinkt als een fata morgana als we beseffen dat de andere Nederlanders worden geconfronteerd met een belastingverhoging van ten minste 25 procent.
- (3) Er circuleren ook voorstellen waarbij iedere volwassene een basisinkomen krijgt gelijk aan de helft van de AOW³⁾ voor een echtpaar (circa 750 euro). Maar ook dan blijft er een gat over van 30 miljard euro. Bovendien zal een dergelijk basisinkomen niet volstaan. Immers, anderhalf miljoen (alleenstaande) AOW’ers zullen dan worden geconfronteerd met een verlaging van ruim 300 euro per maand. Uiteraard is het niet acceptabel dat een grote groep ouderen door de bodem van het bestaan zakt. Een aanvullende uitkering zal noodzakelijk zijn. Ook andere groepen zullen gecompenseerd moeten worden. Dit alles zal leiden tot nieuwe regelingen en bureaucratie.
- (4) In de plannen voor de invoering van een basisinkomen krijgt de betaalbaarheidsdiscussie een plek onder de noemer dat er nog een aloude en allerm minst opgeloste discussie over de dekking van een basisinkomen is. Daarom wil men het basisinkomen vooralsnog beperken tot de bijstand en wordt voorgesteld alle (sollicitatie)verplichtingen en regels voor bijverdiensten te schrappen. Omdat controle niet meer nodig is, kan fors bespaard worden op ambtenaren. Om te voorkomen dat het aantal bijstandsgerechtigden ‘aanzienlijk’ groeit, beperkt men wel het bijverdiene tot het minimumloon.

(5) Er zal echter een enorme prikkel ontstaan om zwart meer te verdienen dan het minimumloon, terwijl er niemand is om dit te controleren. Uiteindelijk zal ook dit voorstel leiden tot nieuwe controles en bureaucratie.

(6) Er zijn ook principiële bezwaren tegen een basisinkomen. Talenten blijven onbenut en het staat haaks op het uitgangspunt van een activerende sociale zekerheid. In het verleden zijn verschillende delen van de verzorgingsstaat activerend gemaakt. Gemeenten namen hun verantwoordelijkheid voor een gebudgetteerde bijstandswet, waardoor de instroom zichtbaar afnam. Er kwam een arbeidsongeschiktheidsregeling die het principe 'van wat mensen niet kunnen' omdraaide naar 'wat mensen wel kunnen'. In de nieuwe WIA⁴⁾ worden mensen die participeren dan ook extra beloond. Inmiddels is dit principe ook bij de jonggehandicapten in de nieuwe participatiewet het uitgangspunt geworden en worden op lokaal niveau afspraken gemaakt met werkgevers.

(7) Het voorstel tot een basisinkomen gaat bovendien voorbij aan het principe van wederkerigheid in solidariteit. Echte solidariteit is niet zomaar

een uitkering, maar is: iedereen doet mee, opdat wie echt niet kan, verzorgd wordt.

(8) Eveneens onvermijdelijk is een verdere verstatelijking⁵⁾. Zo worden de werknemersverzekeringen WW⁶⁾ en WIA afgeschaft en ondergebracht in het basisinkomen. Zou dit niet gebeuren, dan blijft immers een lappendeken aan regelingen bestaan. Dan moet echter ook afscheid worden genomen van loongerelateerde uitkeringen en het principe dat iemand die tijdelijk buiten zijn schuld werkloos is een hogere uitkering verdient dan het sociale minimum. Dit maakt de rol van de overheid onnodig groot en gaat ook voorbij aan het principe van goed werkgeverschap.

(9) Zo zit in de huidige WIA nadrukkelijk het principe dat goede werkgevers worden beloond. Wie ervoor zorgt dat zijn mensen niet arbeidsongeschikt worden, wie met andere woorden een goede werkgever is, wordt daarvoor beloond. Met een (lokaal) basisinkomen worden de verschillende verantwoordelijkheden van overheid, markt en samenleving verstoord, iets wat het ook zeer onwenselijk maakt.

naar: Raymond Gradus

uit: de Volkskrant, 19 mei 2015

Raymond Gradus is hoogleraar Bestuur en economie publieke sector aan de Vrije Universiteit te Amsterdam.

- noot 1 bbp: bruto binnenlands product. De totale geldwaarde van alle in een land geproduceerde goederen en diensten gedurende een jaar
- noot 2 bijstandsgerechtigden: mensen die op geen enkele manier eigen inkomsten kunnen verkrijgen en niet in aanmerking komen voor een andere uitkering, kunnen een beroep doen op de Bijstandswet en zijn in die situatie bijstandsgerechtigd
- noot 3 AOW: de Algemene Ouderdomswet (AOW) waarmee in Nederland het verplichte, collectieve ouderdomspensioen is geregeld. Ook de uitkering die volgens deze wet wordt gedaan, duidt men aan met de term AOW.
- noot 4 WIA: de uitkering die iemand kan aanvragen als deze door ziekte niet of minder kan werken. De afkorting staat voor Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen
- noot 5 verstatelijking: het vergroten van de bemoeienis van de overheid met de maatschappij
- noot 6 WW: de uitkering die iemand kan aanvragen als deze werkloos wordt, zodat deze toch een tijdelijk inkomen heeft. De afkorting staat voor Werkloosheidswet.

Tekst 2 De fata morgana van een basisinkomen

Een schrijver kan in de inleiding van een tekst op verschillende manieren de aandacht van de lezer trekken.

- 1p **25** Welke manier is in alinea 1 van tekst 2 met name gebruikt?
- A aansluiten bij actuele ontwikkelingen en initiatieven om een basisinkomen in te voeren
 - B een opmerkelijk grote toename in geestdrift voor een basisinkomen onder de aandacht brengen
 - C het indirecte belang van de lezer bij het al dan niet lokaal invoeren van een basisinkomen benadrukken
 - D op ironische wijze de hernieuwde aandacht van bepaalde partijen voor het basisinkomen aan de orde stellen

Tekst 2 kan in drie opeenvolgende delen worden onderverdeeld:

deel 1: Een onhaalbaar plan

deel 2: Onbetaalbare alternatieven

deel 3: In conflict met het stelsel

- 1p **26** Bij welke alinea begint deel 2, 'Onbetaalbare alternatieven'?

- 1p **27** Bij welke alinea begint deel 3, 'In conflict met het stelsel'?

In alinea 2 van tekst 2 wordt geprobeerd Bregmans argumenten voor de invoering van een basisinkomen te weerleggen.

- 2p **28** Geef de kern van deze weerlegging weer en de conclusie die de auteur daaruit trekt.

Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 15 woorden.

"Er circuleren ook voorstellen waarbij iedere volwassene een basisinkomen krijgt gelijk aan de helft van de AOW voor een echtpaar (circa 750 euro)." (regels 34-38)

- 3p **29** Noem drie bezwaren die in de tekst tegen deze voorstellen worden geopperd.

Geef antwoord in een of meer volledige zinnen.

Tekst 3

Stiekem ben ik een docent

(1) Soms vraag ik me af waarom ik in de krant schrijf. Uit ijdelheid? Natuurlijk, dat ook. Mensen herkennen mij en complimenteren mij met mijn
5 columns, dat is leuk. Maar vaak gaat dat zo: 'Uw laatste column vond ik weer uitstekend. Waar ging die ook alweer over? Eh – dat ben ik even kwijt, maar ik vond hem wel goed.' Ik
10 vind dat niet erg. Mensen lezen de krant niet om er onmisbare informatie uit te halen. De dingen die u echt moet weten, hoort u van uw naasten ('het dak lekt'), van uw collega's
15 ('Jansen gaat failliet') of van internet ('Schiphol is dicht'). Kranten, radio en televisie leveren vooral entertainment, *nice to know*¹⁾, maar zelden *need to know*.²⁾
20 (2) Bij stukjes over voeding zou je denken dat de lezers eruit willen leren hoe ze gezonder kunnen eten. Maar daar zitten mensen niet op te wachten; ze hebben al vaak genoeg
25 gehoord wat gezond is. Wat ze van de media willen, is verstrooiing. Ze willen schokkend nieuws ('Brood is slecht'), ze willen bevestiging ('Wijn is goed') en ze willen schuldigen zien
30 ('ADHD komt door E-nummers³⁾'). Journalisten moeten daaraan tegemoet komen, anders worden ze werkloos. Maar journalisten willen meer zijn dan entertainer: ze willen bedrog
35 ontmaskeren en laten zien hoe het

echt zit. Dat is een spagaat, maar nogal wat journalisten weten die spagaat om te zetten in een mooi ballet waarin ze datgene wat ze willen zeggen toch weten over te brengen.

(3) Mijn kijk op journalisten is door drie fases gegaan. De eerste was de naïeve, waarin ik vond dat de media mensen moesten onderwijzen. De
45 tweede was een cynische fase: de media leveren alleen maar vermaak en geven niet om de feiten. De derde fase is er een van respect.

(4) Niet dat er geen slechte journalisten zijn; die zijn er, net als slechte loodgieters, chirurgen en bankiers. Sommige journalisten zijn bevooroordeeld of lui, ze schrijven maar wat op en ze leggen mensen woorden in de
55 mond. Ik ben in prestigieuze televisieprogramma's geweest waarvan de redactie vond dat ze zelf wel wisten wat gezond was. Ze hadden de teksten al uitgeschreven en zochten
60 alleen nog een professor zoals ik om die uit te spreken.

(5) Kranten moeten telkens weer met nieuws komen. Ze publiceren zonder grondige controle persberichten over
65 de nieuwste ontdekkingen bij muizen, nieuwe geneeswijzen voor vetzucht, en ander twijfelachtig wetenschapsnieuws. Veel journalisten willen echt weten hoe het zit; ze zoeken dat uit
70 en schrijven het op in een pakkend

verhaal met een tiende van het aantal woorden van de gemiddelde wetenschappelijke publicatie. Ook sommige radio-interviewers hebben
75 die gave. Midden in een live-uitzending schuiven ze er een schijnbaar onnozel vraagje tussen waarmee ze de zaak op scherp zetten en ik
gedwongen word te kiezen: is het 'ja'
80 of 'nee'?

(6) Goede journalisten zijn beter in staat om de essentie eruit te pikken en die duidelijk op te schrijven dan de meeste wetenschappers. De aller-
85 beste wetenschappers schrijven levendig, helder en eenduidig, maar 99% van de wetenschappelijke publicaties bestaat uit een stroom van vage, lange woorden met heel
90 veel slagen om de arm. 'Het zou zus kunnen zijn, maar eventueel kan het ook zo zijn, meer onderzoek is nodig'. Die vaagheid en die woordenbrij dienen soms om te verhullen dat
95 de auteurs niets opmerkelijks gevonden hebben. Maar ook als ze wel iets hebben gevonden, staan ze vaak onvoldoende boven de stof om conclusies te durven trekken en moeilijke
100 keuzes te maken. Ze volgen dus het voorbeeld van al die andere collega's die in tienduizend moeilijke woorden niets zeggen.

(7) Dat het allemaal in het Engels moet, maakt het ook niet gemakkelijker. Vandaar dat ik bij proefschriften eerst de populaire Nederlandse samenvatting voor leken lees. Vaak blijkt pas wat de auteur zelf vindt van

110 haar onderzoeksresultaten als ze zich niet meer kan verbergen achter jargon, maar gewonemensenwoorden moet gebruiken.

(8) Goede journalisten volgen zonder
115 het te weten de aan Einstein toegeschreven uitspraak: *Everything should be made as simple as possible, but not simpler.*⁴⁾ Dat is de kern van de wetenschap: niet-essentiële verschillen weglaten zodat de
120 essentiële overeenkomsten overblijven en in natuurwetten kunnen worden vastgelegd. Voor die opgave sta ik in mijn wetenschappelijke werk,
125 maar nog meer in interviews en columns. Dan word ik echt gedwongen te beslissen wat er weg kan en wat niet. Leg maar eens in twintig seconden uit of olijfolie gezond is en
130 waarom. Uitputtend, maar als ik de formulering heb gevonden, is mijn eigen begrip verdiept.

(9) Mijn columns moeten leuk zijn om te lezen, maar net als een goede
135 journalist wil ik meer dan u vermaken. Ik wil u iets laten zien, iets uitleggen, iets leren. En tijdens die moeizame pogingen om dat voor u op te schrijven, groeit mijn eigen
140 inzicht. Zo leer ik zelf nog het meest van mijn stukjes. Ik schrijf dus in de krant om mezelf te dwingen een onderwerp te doordenken, als sport dus en een beetje uit ijdelheid. Maar
145 stiekem hoop ik toch dat u er iets van leert.

naar: Martijn B. Katan
uit: NRC Handelsblad, 21 februari 2015

noot 1 *nice to know*: leuk om te weten

noot 2 *need to know*: noodzakelijk om te weten

noot 3 E-nummers: door de Europese Unie goedgekeurde hulpstoffen om de eigenschappen van levensmiddelen, zoals kleur, geur of smaak, te veranderen

noot 4 *Everything should be made as simple as possible, but not simpler.*

Vertaling: Alles moet zo eenvoudig mogelijk worden gemaakt, maar niet eenvoudiger.

Tekst 3 Stiekem ben ik een docent

- In alinea 2 van tekst 3 is sprake van een spagaat waarin de journalist zit.
- 3p **33** Leg de essentie van deze figuurlijke spagaat uit.
Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 30 woorden.
- “(…) maar nogal wat journalisten weten die spagaat om te zetten in een mooi ballet” (regels 36-38)
- 2p **34** Wat is er, gelet op tekst 3, nodig om de ‘spagaat’ om te zetten in ‘een mooi ballet’?
- In tekst 3 worden de kwaliteiten van de journalistiek langs de meetlat gelegd.
- 4p **35** Noem uit alinea 4 en 5 zeven verschillende adviezen voor de journalist. Nummer je antwoorden.
- In alinea 6 en 7 van tekst 3 worden twee verklaringen gegeven waarom veel wetenschappers niet levendig, helder en eenduidig schrijven.
- 2p **36** Vat deze verklaringen samen.
Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 35 woorden.
- In alinea 8 van tekst 3 wordt gesproken over de opgave waarvoor een wetenschapsjournalist gesteld wordt. Die opgave wordt ‘uitputtend’ genoemd.
- 1p **37** Wat zorgt er volgens tekst 3 met name voor dat die opgave uitputtend is?
A de eis om zaken beknopt op te schrijven
B de snelheid waarmee geantwoord moet worden
C het gebrek aan begrip bij geïnterviewden
D het streven naar maximale verdieping
- “Ik vind dat niet erg” (regels 9-10)
- 1p **38** In welke alinea van tekst 3 wordt dit weersproken?
A in alinea 6
B in alinea 7
C in alinea 8
D in alinea 9

In tekst 2 komt een aantal groepen aan bod die op een of andere manier belang hebben bij het al dan niet invoeren van een basisinkomen.

- 3p **30** Geef voor elk van de onderstaande groepen aan of het basisinkomen, gelet op tekst 2, voordelig of nadelig voor hen uitpakt en geef het hoofdargument daarbij weer.

Gebruik voor het hoofdargument een of meer volledige zinnen. Neem voor je antwoord onderstaand schema over en vul het verder in.

Groep	Voordelig / Nadelig	Hoofdargument(en)
AOW'ers		a)
Bijstandsgerechtigden		b) c)
De overheid		d) e)

“Het voorstel tot een basisinkomen gaat bovendien voorbij aan het principe van wederkerigheid in solidariteit.” (regels 99-102)

- 2p **31** Leg uit wat genoemde wederkerigheid in solidariteit inhoudt. Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 30 woorden.

Aan tekst 2 ontbreekt een conclusie.

- 4p **32** Noem op basis van alinea 1 tot en met 9 de zes inhoudelijke elementen die beslist in een conclusie zouden moeten staan. Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 60 woorden.

- 3p **39** Geef een samenvatting van alinea 5 van tekst 3.
Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 25 woorden.

In tekst 3 zijn meerdere tegengestelde belangen tussen groepen aanwijsbaar.

- 1p **40** In welke alinea komen de tegengestelde belangen van kranten versus individuele journalisten aan de orde?
- A in alinea 2
 - B in alinea 4
 - C in alinea 5
 - D in alinea 6

De teksten die voor dit examen gebruikt zijn, zijn bewerkt om ze geschikt te maken voor het examen. Dit is gebeurd met respect voor de opvattingen van de auteur(s). Wie kennis wil nemen van de oorspronkelijke tekst(en), raadplege de vermelde bronnen.

Het College voor Toetsen en Examens is verantwoordelijk voor vorm en inhoud van dit examen.